

да си уяснимъ ония цели и задачи, които ще преследва бѫдещия съюзъ на читалищата, каква ще бѫде неговата конкретна практическа дейност. Единъ читалищентъ съюзъ ще трѣба, преди всичко, да се погрижи за материалното подобреие на читалищата. Повечето отъ нашите читалища влачатъ едно жалко сѫществуване, особено ония отъ тѣхъ, които се издѣржатъ изключително на частна инициатива. Само тамъ, където общината дава своята помощъ, може да се говори за жизнеспособни читалища. И то и тамъ най-главна дейност се пада на публичната библиотека. Частната инициатива у насъ дава много малко за успѣха на читалищното дѣло. Читалищата, както сѫ били въ миналото, за напредъ не могатъ да вървятъ; тѣхната главна дейност трѣба да бѫде съсрѣдочена въ публичната библиотека. Само въ добре уредени и богати библиотеки може да се търси дейност на досегашните читалища, но частната инициатива е безсилна да стори това. Цѣльта на съюза трѣба да бѫде извоюване задължителна издръжка на публичните достъпни библиотеки съ читалини отъ общината, окръгъ и държавата, откриване такива въ всички селски и градски общини, но при пълно запазване тѣхната автономност. Частната инициатива да се изрази не въ събиране стотинка по стотинка срѣдства за неджгаво сѫществуване на такива важни културни учреждения, а въ правилната уредба на тѣзи последнитѣ. Съюзътъ трѣба да работи, щото библиотеките и читалните да бѫдатъ една отъ функциите на държавата.

Г. Поповъ, делегатъ на библиотека „Развитие“ въ Дрѣново.

— Вчера единъ делегатъ каза, че ний не сме се откъснали отъ миналото. Нашите читалища, г-да, сѫ донесени отъ Европа. Тукъ тѣ добиха своя национална физиономия. Отъ библиотеки публични, каквито сѫ въ Европа, тѣ станаха политически клубове. Преди освобождението ч-щата играяха ролята на гнѣзда за духовно пробуждане, като срѣдство за политическото освобождение. Тази бѣше тѣхната непосрѣдствена задача — просвѣтата. Затова тѣ изпращаха и поддържаха ученици и учители, съ която задача се ангажиратъ днесъ други фактори. Това е накратко миналото на нашите ч-ща. Тѣ не можеха да бѫдатъ като библиотеките на западъ, защото тѣ се пренесоха у насъ при други условия.

Какви задачи ще начертаемъ на бѫдещия съюзъ? Той ще се грижи за малките и голѣми ч-ща. Малките ч-ща трѣба да се издѣржатъ отъ голѣмите, инѣкъ тѣ биха умрѣли или не ще бѫдатъ членове на Съюза.

Целитѣ на Съюза. Споредъ моето разбиране съюза може да има три цели: 1) гражданско, 2) ступанско и 3) морално подигане на нацията.

Гражданското повдигане на нацията, това не е ч-щата да бѫдатъ политически клубове на разни партии, както сѫ биле до сега. Ч-щето може да покани шефовете на разните политически партии да се изкажатъ по въпроси, които вълнуватъ българския гражданинъ. Съ това ч-щето ще изпълни онай добра задача за издигане гражданското съзнание на българина.

Какви ще бѫдатъ ступанските задачи на нашия съюзъ? Ний нѣма да отваряме кооперации, ний ще доставяме книжки и литература по редъ ступански въпроси, които засѣгатъ мѣстни интереси.

Морално подигане своите членове, и въобще широката маса, това значи да развиемъ интелектуално своите хора съ книгата, словото и изкуството. Нѣкой казватъ: „народни у-ли за курсове нѣма да има, защото въ тѣхъ има тенденция. Но лошото би било, ако курсовете и народните у-ли нѣматъ тенденция. Ч-щата, наредъ съ използване на курсовете и народните у-ли, библиотеките и пр. трѣба да използватъ и словото и изкуството. Кой ще отрече възпитателното значение на театритѣ? Ако ний се грижимъ за ума на човѣка,